

HƯỚNG DẪN TẬP LÀM VĂN

NHÂN VẬT TRONG TRUYỆN

Câu 1 (trang 13 sgk Tiếng Việt 4) : Nhân vật trong câu chuyện " Ba anh em" (SGK TV4 tập 1, trang 13) là những ai? Em có đồng ý với nhận xét của bà về tính cách của từng cháu không? Vì sao bà có nhận xét như vậy

Đáp Án:

a) Nhân vật trong câu chuyện Ba anh em gồm có:

- Ni-ki-ta
- Gô-sa
- Chi-ôm-ca
- Người bà của ba bạn nhỏ

b) Nhận xét của bà về tính cách của từng đứa cháu là rất đúng. Em hoàn toàn đồng ý với lời nhận xét đó. Vì bà đã căn cứ vào suy nghĩ và hành động của từng người cháu sau bữa ăn mà nhận xét

- Ni-ki-ta chỉ nghĩ đến ham thích riêng ăn xong là chạy tót đi chơi, không quan tâm đến ai
- Gô-sa thì láu lỉnh lén hất những mẩu bánh vụn xuống đất (lười quét dọn bàn, lãng phí, không nghĩ đến những con chim, những mẩu bánh vụn có thể gom lại cho chim ăn)
- Chi-ôm-ca: Biết giúp bà dọn dẹp bữa ăn, biết nghĩ đến mấy con chim, gom mẩu bánh vụn dành cho chim, biết tiết kiệm

Câu 2 (trang 14 sgk Tiếng Việt 4) :

Cho tình huống sau: Một bạn nhỏ mãi vui đùa, chạy nhảy, lỡ làm ngã một em bé. Em bé khóc

Em hãy hình dung sự việc và kể tiếp câu chuyện theo một trong hai hướng sau đây:

- a) Bạn nhỏ nói trên biết quan tâm đến người khác

b) Bạn nhỏ nói trên không biết quan tâm đến người khác

Đáp Án:

Kể chuyện theo hướng ý a:

Chủ nhật tuần trước, tôi với Thành rủ nhau ra sân trường chơi cầu lông chuẩn bị hội thi thể thao sắp tới chào mừng ngày Nhà giáo Việt Nam 20-11. Ngày nghỉ nên các em nhỏ cũng tụ tập về đây chơi khá đông. Chúng tôi chọn một khoảng trống giữa sân trường để luyện tập. Hai chúng tôi vốn là hai tay vợt tốt nhất lớp và là niềm hi vọng của cô chủ nhiệm và tập thể lớp 4A. Chúng tôi chơi không có lưới, nên đánh rất thoải mái. Lúc đầu chúng tôi đánh chậm, dần dần tăng tốc. Quả cầu xé gió vút qua bay lại ngày một nhanh hơn. Lúc thì bay bổng lên không trung thành một đường vòng cung, lúc thì xẹt ngang chớp sáng như một mảnh sao băng. Bất thần tôi nhảy lên đón đường cầu tà tà của Thành, đập thật mạnh. Quả cầu chéch sáng trái nơi mấy em nhỏ đang chơi. Thành lao người sang đón cầu thì vô tình chạm phải một em bé chừng năm sáu tuổi làm cậu bé ngã kèn ra đất. Thành cũng chổng vó lên trời. Cậu bé khóc thét lên dữ dội, Thành hốt hoảng lồm cồm lên bò dậy, đỡ cậu bé, miệng rỏ rít hỏi:

- Em có sao không? Đau lắm không ? Anh sai rồi! Anh xin lỗi cung. Để anh bế cung dậy nhé!

Thành đỡ cậu bé dậy, dẫn đến chỗ ghế đá dưới gốc liễu, phủi cát bụi và lau nước mắt mũi cho bé. Cậu bé nín khóc, gương mặt trở lại hồng hào. Tôi vội chạy đi mua ba bịch nước mía về đưa cho bé một bịch, tôi và Thành một bịch. Cả ba ngồi uống nước nói chuyện vui vẻ.

Kể chuyện theo hướng ý b:

Hôm ấy là thứ bảy, nhóm bạn chúng tôi gồm bốn đứa: Nam, Hải, Hùng và tôi kéo nhau ra công viên chơi đá cầu. Ngày nghỉ, nên trẻ em ra đây chơi khá đông. Chỗ thì chơi trò đuổi bắt nhau, chỗ thì chơi cướp cờ, bịt mắt bắt dê,... Còn nhóm trẻ em mẫu giáo thì chạy lăng quăng xem các anh chị vui đùa.

Nhóm chúng tôi chia làm hai phe đá cầu. Tôi với Hùng một phe. Nam với Hải một phe. Trận cầu diễn ra thật sôi nổi bởi hai phe ngang tài cân sức. Hiệp một bên tôi thắng. Hiệp hai bên Nam thắng. Đến hiệp ba phân chia thắng bại hai bên dồn hết tâm sức thi đấu. Chiếc cầu như chiếc bông so đũa lúc thì vờ trên không, lúc thì là bay lượn như cánh bướm. Bất ngờ, Hùng xoay người đá móc quả cầu thành một đường vòng cung đẹp qua vai Hải. Nam nhào đến vớt cầu không ngờ cậu ta va phải một bé trai đang chơi gần đó,

làm bé trai ngã chổng kên xuống bãi. Bị ngã bất ngờ, cậu bé khóc thét lên. Hai tay ôm đầu lặn lội. Ấy vậy mà Nam vẫn còn đứng nhìn lại còn quát tháo cậu bé:

- Chỗ này là chỗ mày chơi hả? Làm hỏng mất trận cầu của chúng tao. Tao chưa đánh mày là mày rồi đấy. Đứng lên ra chỗ khác chơi, còn nằm lì ra khóc hả?

Nam càng nói, đứa bé càng khóc to. Thấy vậy chúng tôi đều chạy lại, đỡ cậu bé dậy. Tôi nói để vỗ về an ủi cậu bé.

- Em đau chỗ nào để anh xoa cho? Có đau lắm không em? Hỏi trước anh cũng bị người ta làm ngã như này. Nhưng chỉ một lát là hết đau thôi. Nào anh đỡ em dậy, đi lại chỗ mát kia.

Tôi dìu em bé vào chỗ bóng cây râm mát phui cát bụi và lau sạch nước mắt nước mũi cho bé. Một lát sau cậu bé nín. Hùng đưa cậu bé một que kem và nói:

- Em ăn kem cho mát rồi tiếp tục chơi với các bạn. Anh Nam vô tình thôi em không cố ý đâu, em đừng buồn nhé!

